

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Стара Загора, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

Членове: Иванела Ат. Караджова
Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Стойка Ив. Нанева
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Въззивно търговско дело № 20225501000460 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивна жалба на ЗАД „Д.“ АД против решение № 668/ 20.07.2022 г., постановено по гр.д. № 4543/2021г. по описа на Районен съд – С.З., с което застрахователното дружество „Д.“ АД е осъдено да заплати на въззиваемата М. Т. Д. сумата 1000 лв. – частично предявена претенция от общо сумата 10000 лв., обезщетение по чл.432, ал.1 във връзка с чл.493, ал.1 КЗ за претърпени от нея неимуществени вреди /болки и страдания/ от контузии на лявата ръка и левия крак, изпитани стрес, страх и негативни емоции, вследствие на ПТП на 03.09.2020г., причинено от Т.Д.Т., при управление на „Нисан Шери“ с рег. № СТ 1488 РА, по отношение на който е действала към датата на ПТП валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застраховател ЗАД „Д.“ АД, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 30.10.2020г. до окончателното изплащане на сумата.

Присъдени са и разноските по делото, съобразно изхода на спора пред РС.

Във въззивната жалба са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, като са изложени подробни съображения в тази връзка. Наведени са доводи за прекомерност на присъденото обезщетение, с оглед разпоредбата на чл.52 от ЗЗД. Направено е искане да се отмени първоинстанционното решение, като необосновано и неправилно и да се постанови друго, с което да се отхвърли главният иск като неоснователен и недоказан, както и да се отхвърли искът за присъждане на лихви.

Алтернативно се прави искане за намаляване на присъденото обезщетение.

Претендират се разноските пред двете инстанции.

В законния срок е постъпил писмен отговор от страна на въззиваемата Д., чрез процесуалния представител адв.Ж. З., в който е взето становище по наведените във въззивната жалба оплаквания и са развити подробни съображения. Направено е искане да се отхвърли жалбата и да се потвърди първоинстанционното решение.

Претендират се разноските пред въззивната инстанция.

Окръжен съд – гр. С.З., в настоящият състав, след като обсъди данните по първоинстанционното и въззивното производства, УСТАНОВИ:

Предявен е частичен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 във връзка с чл. 493, ал.1 КЗ и чл.86, ал. 1 ЗЗД за сумата 1000лв., като част от цялата претенция от 10 000лв., обезщетение по чл.432, ал.1 във връзка с чл.493, ал.1 КЗ за претърпени от ищцата неимуществени вреди /болки и страдания/ от контузии на лявата ръка и левия крак, изпитани стрес, страх и негативни емоции, вследствие на ПТП на 03.09.2020г., причинено от Т.Д.Т., при управление на „Нисан Шери“ с рег. № СТ 1488 РА, по отношение на който е действала към датата на ПТП валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застраховател ЗАД „Д.“ АД, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 30.10.2020г. до окончателното изплащане на сумата.

Страните не оспорват обстоятелството, че с влязло в законна сила наказателно постановление № 21-1228-001212 /11.05.2021г. на виновния водач Т.Д.Т. му е наложено административно наказание – глоба, за това, че на 03.09.2020 г. около 17:45 часа, в гр. С.З., на ул. ***, в посока запад – изток, при управление на л.а. „Нисан Шери“ с рег. № СТ1488РА, не е внимателен и предпазлив към останалите участници в движението и блъска пресичащата на пътното платно между колите пешеходка М. Т. Д. – нарушение по чл.116 ЗДвП.

Също така страните не оспорват и обстоятелството, че към датата на процесното ПТП по отношение на л.а „Нисан Шери“с рег. № СТ 1488 РА е действала валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност, обективирана в Застрахователна полица № BG/30/120001578043, със застраховател „З.“ АД, въззивник в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищцата е предявила застрахователната си претенция за изплащане на обезщетение пред „ЗАД Д.“ АД и е представила документите, с които разполага. Претенцията е получена от застрахователя на 30.10.2020 г., видно от известие за доставяне, като по нея е заведена щета с № 0801-005429/2020-01. Не се оспорва обстоятелството, че към настоящия момент обезщетение не е изплатено на ищцата.

От представената по делото медицинска документация /Лист за преглед на пациент в ДКБ/СО №38 от 03.09.20г., Амб.лист №1614 от 02.12.20г., Амб. лист №4922 от 03.12.20г., резултат от ренгенография от 11.05.2022 г. и от заключението на съдебномедицинската експертиза, неоспорено от страните, което е възприето от РС, се установява, че М. Т. Д., в резултат на ПТП е

получила следните увреждания: контузия на лявата подколеница с кръвонасядане на кожата с възстановителен период от 15 - 20 дни, авулзионна фрактура на върха на олекрана на лявата лакътна кост с възстановителен период от 60 - 90 дни, като 20 - 30 дни е периодът на силна болка - травма, осъществяваща медико - биологичния признак на средна телесна повреда, индиректна контузия /усукване/ на гръбначния стълб, довела до засилване на стари болки от дегенеративни патологични изменения, като според вещото лице тези усложнения изискват лечение с продължителност поне 3- 6 месеца.

Във връзка с изясняване на механизма на ПТП са допуснати и изслушани първоначална и допълнителна съдебни авто - технически експертизи. Първоначалната експертиза е изготвена от вещото лице С.Н., а допълнителната от вещото лице И.И.. Първоначалната експертиза е оспорена от ответника по делото, поради което е била назначена допълнителната, която и двете страни приемат без възражения и оспорвания.

Според заключението на в. л. И.И., на 03.09.2020 г. около 17:45 часа, в гр. С.З., по ул. ***, от запад на изток, се е движел л.а. „Нисан Шери“ с рег. № СТ 1488РА, управляван от Т.Д.Т.. В зоната на кръстовището с ул. ***, водачът на автомобила е предприел маневра за престрояване от дясната лента за движение към средна лента, предназначена за завиване наляво, преминал покрай колоната от автомобили в дясната лента със скорост на движение около 35 км./ч. и опасна зона за спиране около 20 м. В същият този момент между спрелите автомобили в колоната на платното за движение е навлязла пешеходката М. Т. Д., като пресичала платното за движение от дясно на ляво спрямо посоката на движение на лекия автомобил. Водачът на лекия автомобил предприел аварийно спиране със завиване на волана за управление наляво, когато лекият автомобил се е намирал на около 16 м. преди коридора на движение на пешеходката. Към този момент Д. се е намирала приблизително на едно ниво с лявата страница на спрелия откъм лявата ѝ страна автомобил. Настъпил удар, като мястото на удара между пострадалата и лекия автомобил бил изцяло в средната лента за движение (лентата за завиване на ляво), на около 14 м. по направление от БЛ и 0,7 м. на ляво от дясната граница на средната лента за движение. Първоначалният контакт се е реализирал между горният ляв крайник на пострадалата и външната повърхнина на дясното странично огледало на автомобила. Скоростта на движение на автомобила към момента на удара е била около 25 - 26 км./ч., след удара пострадалата се е установила на платното за движение, а лекият автомобил с предна ъглова част в лентата за насрещно движение. Според вещото лице, техническите причини за възникване на ПТП, при наличие на видима за водача на лекия автомобил зона към пострадалата в по - ранен момент от момента на реакция на водача, са две: закъсняла реакция на водача на автомобила и реакция към момент, към който няма техническа възможност да установи автомобила преди мястото на удара и пресичане на платното за движение от пострадалата, без да се съобрази с движещите се по платното за движение МПС. При липса на видима за водача на лекия автомобил зона към пострадалата в по - ранен момент от момента на реакция на водача, техническата причина е една и тя е пресичане на платното за движение от пострадалата, без да се съобрази с движещите се по платното за движение

МПС. В обстоятелствената част на заключението вещото лице е посочило, че е технически възможно видимата за водача на автомобила зона да е била ограничена от спрелите в дясно автомобили. Ако спрялото МПС, пред което е преминала пострадалата, е от класа на бус, джип или камион с висока задна част, то от техническа гледна точка в голяма степен на вероятност (в зависимост и от напречното разположение, за което няма данни) видимата за водача на автомобила зона е била ограничена за него. Ако МПС, пред което е преминавала пострадалата е лек автомобил, то от техническа гледна точка в голяма степен на вероятност водачът на автомобила е имал техническа възможност да забележи пострадалата в по - ранен момент.

Експертът е дал мотивирани и задълбочени отговори на всички поставени от страните и от съда въпроси, като подробно е разяснил обстоятелствата във връзка с процесното ПТП.

Според вещото лице пострадалата е имала техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП, като при движението си по платното за движение, спре на линията на лявата страница на намиращия се откъм лявата и страна спрял автомобил и се съобрази с неговото разположение и скорост, като го пропусне да премине.

При огледа на мястото на ПТП, вещото лице е установило, че няма пешеходна пътека, като подробно е описало съществуващата маркировка, включително наличната такава с коси успоредни линии М15 за оформяне на средна лента, предназначена за пристрояване на автомобилите в лентата за движение за завой наляво.

За изясняване на обстоятелствата по делото са разпитани свидетелите Т.Д.Т., водач на процесния автомобил, С.Д.Д. и А.Д.Д..

РС подробно в решението си е описал показанията на посочените свидетели, като в настоящото изложение не следва тези показания да се възпроизвеждат отново.

Предвид всички събрани по делото доказателства, съдът счита, че въззивната жалба е неоснователна по следните съображения:

Както вече беше посочено по-горе в изложението, между страните е налице валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП, по силата на което ответникът по делото е поел задължение да обезщети увредените при използването на застрахования автомобил трети лица.

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищцата е предявила застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди пред ответното застрахователно дружество, получена на 30.10.2020 г., поради което съдът намира, че предявения иск е допустим, в какъвто смисъл са и изводите на РС.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

По делото безспорно се установи, че телесните увреждания на ищцата се намират в пряка и непосредствена причинна връзка с виновното и противоправно поведение на водача на застрахования автомобил.

От заключенията на назначените по делото автотехнически експертизи се установява, че на 03.09.2020 г. около 17:45 часа, в гр. С.З., по ул. ***, от запад на изток, се е движел л.а. „Нисан Шери“ с рег. № СТ 1488РА, управляван от Т.Д.Т.. В зоната на кръстовището с ул. ***, водачът на автомобила е предприел маневра за престрояване от дясната лента за движение към средна лента, предназначена за завиване на ляво, преминал е покрай колоната от автомобили в дясната лента със скорост на движение около 35 км./ч. и опасна зона за спиране около 20 м. В същия този момент между спрелите автомобили в колоната на платното за движение е навлязла пешеходката М. Т. Д., пресичайки платното за движение отдясно наляво спрямо посоката на движение на лекия автомобил. Водачът на лекия автомобил е предприел аварийно спиране със завиване на волана за управление наляво, въпреки това е настъпил удар - горният ляв крайник на пострадалата и външната повърхнина на дясното странично огледало на автомобила са контактували, като мястото на удара между пострадалата и лекия автомобил е бил изцяло в средната лента за движение (лентата за завиване на ляво).

Механизмът на ПТП се установява и от двете назначени по делото в РС експертизи, като допълнителната експертиза е доста по-подробна и мотивирана.

От допълнителното заключение се установява, че на мястото на ПТП не е налице пешеходна пътека, като първоинстанционния съд е изложил подробен и задълбочен анализ на фактите, като настоящата инстанция споделя правните изводи в тази насока.

С оглед установения механизъм на ПТП, съдът намира, че с поведението си във връзка с процесното ПТП водачът на лекия автомобил е нарушил разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, където е посочено, че водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват и са длъжни при движението си да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие, като са длъжни да контролират във всеки момент ППС, което управляват.

Налице е и нарушение на разпоредбата на чл. 116 ЗДвП, за което е санкциониран, видно от представеното Наказателно постановление №21-1228-001212/11.05.2021 на ОДМВР С.З., сектор Пътна полиция. Допуснатите нарушения на водача на лекия автомобил са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат и следва да се направи извод, че презумцията на чл. 45, ал.2 ЗЗД не е оборена.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лекия автомобил осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана.

Относно размера на иска за неимуществени вреди, съдът препраща към мотивите на РС, съгл.чл.272 ГПК.

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, което изисква претърпените болки и страдания на ищцата да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието "справедливост" не е абстрактно, а е свързано с преценка на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението - характера на увреждането, начина на настъпването му, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, възрастта на пострадалото лице, причинените морални страдания и др.

От заключението по СМЕ и събраните гласни доказателства се установява, че при ищцата са налице биологични признаци на лека телесна повреда /контузията на лява подколеница/, на средна телесна повреда /травмата на лява лакътна кост/, индиректна контузия /усукване/ на гръбначния стълб. Тези увреждания са изисквали период на възстановяване от няколко месеца, наложили са провеждане на физиотерапии и прием на болкоуспокояващи, причинили са болки и преживени негативни емоции и стрес у ищцата.

С оглед изложеното съдът приема, че вследствие на претърпените травми при процесното ПТП, ищцата е претърпяла значителни болки и страдания, което е довело до ограничения от личен, битов и социален характер. Съдът приема, с оглед на всички обстоятелства по делото, че справедливото обезщетение за ищцата е в размер на 10 000лв.

Ответното дружество е направило възражение за съпричиняване от страна на ищцата на вредоносния резултат.

Съобразно с въведеното с т. 7 ППВС 17/1963 г. правило съпричиняване, по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, е налице когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици, т. е. когато приносът му в настъпването на увреждането е конкретен, независимо дали поведението му като цяло е било противоправно, в частност - в нарушение на Закона за движение по пътищата и виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на ППВС № 17/63 г.

По делото е установено, че ищцата е пресичала на необозначено за целта място, като същата изключително рисково е пресичала пътното платно между два спрели на червен светофар автомобили. Това поведение е допринесло в значителна степен за настъпилия за ищцата вредоносен резултат.

Съдът приема, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата, който, според настоящия състав на съда, е в размер на 70 %, което следва да се време предвид при определяне на обезщетението на ищцата.

В случая съдът не споделя мотивите на РС относно размера на

съпричиняването, тъй като внезапното изскачане на пътното платно от страна на пешеходец, рисковото преминаване между спрели на пътното платно автомобили на необозначено за пресичане на пешеходци място представлява, според съда, грубо нарушаване на правилата за движение по пътищата от страна на пешеходката и създаване на изключително рискова ситуация по отношение на останалите участници в движението, в случая на пътните превозни средства.

В случая, обаче, различната степен на съпричиняване на вредоносния резултат, която ОС приема, не се отразява на крайния резултат на обжалвания акт, който като окончателен акт се явява правилен и решението на РС следва да бъде потвърдено.

В случая искът е предявен като частичен за сумата 1000 лева от общо 10 000 лв., представляващи обезщетение за претърпените от ищцата в резултат на процесното ПТП неимуществени вреди, като съдът приема иска за основателен в този му размер – за 1000 лева.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В чл. 429, ал. 2, т. 2 и чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите за забава. Следователно застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, но само за лихвите за забава в рамките на застрахователната сума и считано от датата на уведомяване от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна – арг. от чл. 429, ал. 3 и чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ.

В случая ищцата претендира лихва за забава от 30.10.2020 г. От представените доказателства се установява, че на 30.10.2020 г. ответното дружество е уведомено за настъпване на застрахователното събитие и от този момент следва да се начислява и лихвата за забава.

Предвид гореизложеното, въззивният съд намира, че обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Въззивникът следва да заплати на въззиваемия разноски пред настоящата инстанция в размер на 400 лева.

Водим от горните мотиви, Старозагорският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 668/ 20.07.2022 г., постановено по гр.д. № 4543/2021г. по описа на Районен съд – С.З..

ОСЪЖДА „З. Д.“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., п.к. ***, да заплати на М. Т. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. С.З., бул. ***, сумата 400 лева /четирисотин лв./, представляваща

направените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____